

PM 2003 RIV (Dnr 328-3484/2002, 328-3541/2002)

Minnesmärke till minne av Maria Johansson

Skrivelser av socialborgarrådet Margareta Olofsson (v) och gruppledare Ewa Samuelsson (kd)

Borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande
Skrivelserna av socialborgarrådet Margareta Olofsson (v) och gruppledare
Ewa Samuelsson (kd) avslås.

Föredragande borgarrådet Erik Nilsson anför följande.

Bakgrund

I en skrivelse till kommunstyrelsen den 27 november 2002 föreslår Margareta Olofsson (v) att en minnesplatta över Maria Johanssons verksamhet sätts upp i anslutning till den plats där hon verkade, *bilaga 2*. I en annan skrivelse till kommunstyrelsen den 27 november 2002 föreslår även Ewa Samuelsson (kd) att ett minnesmärke placeras på Sergels torg för att hedra minnet av Maria Johansson, *bilaga 3*.

Gatumissionären Maria Johansson avled hösten 2002. I trettio år hade hon då spelat och sjungit andliga sånger vid Sergels torg. I de båda skrivelserna framhålls att Maria Johanssons musik blev uppmärksammas och viktig för många. Hon blev en symbol för Stockholm.

Remisser

Ärendet har remitterats till kulturnämnden som den 18 juni 2003 beslöt att som svar på skrivelserna överlämna och återopa kulturförvaltningens tjänsteutlåtande. I kulturförvaltningens tjänsteutlåtande framgår att skrivelserna har beretts av Konstkansliet och behandlats i Monumentgruppen samt i Stockholms konstråd. Monumentgruppen rekommenderar att en minnesplatta placeras på en pelare vid Sergels torg. Konstrådet beslöt enhälligt att avslå förslaget om en minnesplatta/minnesmärke. Kulturförvaltningen påpekar att önskemål om offentliga minnesmärken är många och att alla inte kan tillgodoses.

Mina synpunkter

Maria Johansson är utan tvekan minnesvärd. Hennes sång och musik blev nästan ett självklart inslag vid Sergels torg och de trettio åren hon satt vid sin orgel har etsat sig fast i minnet hos många av oss. Men det är inte självklart att allt minnesvärt ska få en minnesplatta. Konstrådet, som hanterar dessa frågor, menar att staden bör vara restriktiv med förändring av minnesplattor så att dess värde inte devalveras. Jag ansluter mig till den synpunkten.

Jag föreslår kommunstyrelsen besluta följande

Skrivelserna av socialborgarrådet Margareta Olofsson (v) och gruppleadare Ewa Samuelsson (kd) avslås.

Stockholm den 28 augusti 2003

ERIK NILSSON

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation anfördes av borgarrådet *Sten Nordin* (m) enligt följande.

Jag föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta att bifalla skrivelsen.

Under trettio års tid spred Maria Johansson med sin sång ljus och värme på plattan. Hon var omtyckt av de flesta, inte minst missbrukarna som alltid tog henne i försvar. Maria var en av efterkrigstidens verkliga stockholmsprofiler, ett uppskattat inslag i stadsbilden, samtidigt som hon inte fick särskilt många stora rubriker. Även sådana personligheter förtjänar att kommas ihåg. En minnestavla är det minsta som staden kan göra för att hedra hennes minne.

Det är inte bara politiker, idrottsstjärnor, kulturpersonligheter och kändisar som förtjänar att få gator, torg och monument uppkallade efter sig. Maria Johansson var en Stockholms hjälte i det lilla som förtjänar ett minnesmärke.

Särskilt uttalande gjordes av borgarrådet *Margareta Olofsson* (v) enligt följande.

Jag instämmer i uppfattningen att staden ska vara restriktiv med uppsättande av minnesplattor. Maria Johansson var dock en av de tydligaste stockholmsymbolerna staden har haft under de senaste årtiondena, och att förära henne en minnesplatta hade knappast inneburit någon devalvering av minnesplattornas funktion i Stockholm.

ÄRENDET

I en skrivelse till kommunstyrelsen den 27 november 2002 föreslår Margareta Olofsson (v) att en minnesplatta över Maria Johanssons verksamhet sätts upp i anslutning till den plats där hon verkade. Med minnesplattan vill Margareta Olofsson hedra minnet av Maria Johansson som i trettio år spelade andliga sånger med sin enmansorkester, alltid på samma plats vid en pelare vid Sergels torg. Året runt spelade Marias enmansorkester för alla. Utan åtskillnad mellan fattig och rik, mellan stockholmare och besökare blev hon en av våra största symboler.

I en annan skrivelse till kommunstyrelsen den 27 november 2002 föreslår även Ewa Samuelsson (kd) att ett minnesmärke placeras på Sergels torg för att hedra minnet av Maria Johansson. Ewa Samuelsson beskriver hur omtyckt Maria Johansson var. En känd person som spred ljus och värme genom sin sång. Tusentals stockholmare har under de senaste trettio åren haft anledning att stanna upp, både fysiskt och mentalt, varje gång de kommit inom hörhåll för Marias sång. Missbrukarna på plattan tog henne alltid i försvar och för dem var hon en källa till hopp och värme. Maria Johansson var en person som satt djupa spår och som sent kommer att glömmas.

REMISSER

Ärendena har remitterats till kulturnämnden.

Kulturnämnden beslöt den 18 juni 2003 att som svar på skrivelser från socialborgarrådet Margareta Olofsson (v) samt från gruppleddare Ewa Samuelsson (kd) överlämna och åberopa kulturförvaltningens tjänsteutlåtande.

Reservation anfördes av *Robert Lisborg* (kd), *bilaga 1*.

Kulturförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 10 juni 2003 har i huvudsak följande lydelse.

Kulturförvaltningen har förståelse för förslagsställarnas och Monumentgruppens uppfattning om att Maria Johanssons minne är värt att hedras. Önskemål om offentliga minnesmärken över personer och händelser av olika slag är dock många och kan inte alltid tillgodoses. Om staden skall hedra Maria Johanssons minne föreslår Kulturförvaltningen att en minnesplatta placeras på den pelare bredvid hon oftast spelade. Konstkansliet bör i så fall få i uppdrag att i samråd med berörda framställa en lämplig minnesplatta.

RESERVATION

Kulturnämnden

Reservationen av ledamoten Robert Lisborg (kd) är av följande lydelse.

För de flesta stockholmare var Maria en välkänd person som spred ljus och värme genom sin sång för förbipasserande människor på plattan. Tusentals och åter tusentals stockholmare har under de senaste trettio åren haft anledning att stanna upp, både fysiskt och mentalt, varje gång de kommit inom hörhåll för Marias sång.

Under sin tid på Sergels torg hade hon bara två veckors semester. Hon spelade på torget fyra dagar i veckan. Hon började spela runt tolvtiden och packade ihop orgeln klockan kvart över fem. Varje dag klockan två kom hennes man för att hon ska kunna ta en liten paus.

Missbrukarna på plattan tog henne alltid i försvar och för dem var hon en källa till hopp och värme. Initiativ till minnesstunder och avsked har tagits av flera. Maria Johansson var en person som satt djupa spår och som sent kommer att glömmas.